

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORICA STRAŽA

Št. 14

V Gorici, v soboto 20. februarja 1926.

Leto IX.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcijski
»GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzola
Štev. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli Štev. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. štev. 308.

Od teme k luči.

Veselačen in hrupno, včasih tudi hreščče življenje zadnjih pustnih dni, je za nami. Ko je na pepelnico sredo v jutro klical cerkveni zvon vernike k pepeljenju in ko so slišali tisoči od maziljenca Gospodovega pretresujoč opomin: »Memento homo... Spomni se človek, da si prah...«, tedaj je v srcih dobro mislečih s podvojeno silo zakoprnela ljubezen in zagorela živa vera. Kakor bi trenil, je postalo vsem jasno in očito: v svetem postnem času živimo, v resne, našemu notranjemu doživetju posvečene dneve stopamo.

Postni dnevi! Kako bistveno se razlikujejo od razigranih, poskočnih pustnih dni? Med tem ko so slednji z nekako blagohotno prizanesljivostjo prepuščeni zunanjemu, lahkomišelnemu, po površnosti hlastajočemu človeku, so prvi namenjeni njegovi notranji poglobitvi, njegovemu duševnemu življenju.

Postni čas je čas vzdržnosti in samopremagovanja. Že v vsakdanjem življenju se očituje ta značilna poteza postnega časa: Cerkev nam nalaga vzdržke in poste ter zahteva, da z izpolnjevanjem njenih ukazov tudi na zunaj spričuje mo svojo zvestobo in pokorščino. Še bolj kakor v vsakdanjem, telesnem življenju moramo svojo bogu danost podčrtati in podkrepiti v svojem notranjem čustvovanju in mišljenju. Cerkev nas v postnih dneh z vsemi svojimi obredi, prazniki in opomini kliče in vabi, da bi šli sami vase in bi onrvali s seboj in svojim Bogom obračun, da bi zavladovalo v nas zopet kraljestvo božje. Najresnejši dnevi v letu so postni dnevi. Cerkev nam hoče v njih dokazati vso minljivost in ničevost človeškega pehanja. S svojimi trdimi besedami hoče okrepiti našo voljo, z očiščenjem naših src nas hoče prekaliti v nezlomjive značaje. S svečano resnostjo nam kaže pot za Učenikom, ki hiti svojemu trpljenju nasproti. V daljavi zremo vrt Getzemani, pred nami vstaja krvava Golgota. Žalost ob jemlje naša srca, v tugi drhte naše duše. Toda kakor je v času prvih kristijanov iz temnih katakomb došla pesem trdno verujočih, zato pa zmagujočih src, tako tudi v jedro samozatajevanja in navideznega umiranja pogreznjeni postni dnevi niso znanilci smrti, temveč samo nepremagljiv predhodnik velikega dneva vstajenja, — zmage Solnca.

Bratje, tudi mi živimo v postnih dnevih. Časi opresnih kruhov so prišli nad nas. Kamor se obrnete v deželo, od vsepovsod čujete vzdih in tožbe. Še nikoli ni bilo med nami toliko bede, še nikoli naši lonci niso bili tako prazni, še nikoli naše življenje tako betežno, še nikoli borba za vsakdanji kruh tako obupna, tako odjekuje po naših hribih in dolinah, po naših brdih in do-
bravah.

Razumemo, vemo in poznamo! Toda ali nismo svoje nesreče v marsičem sami krivi. Ko je bilo vsega v obilici, tedaj nismo mislili na bodočnost. Razmetavali smo, kakor bi črpali iz čarobnega vrelca. In še sedaj, ko sta bila skrb in beda že na hišnem pragu, ali smo se streznili in spametovali? Priznajmo si odkrito, da večinoma — ne! Vemo, da se pred tem očitkom marsikomu zašibe kolena in vidimo, kako marsikdo v mrzličnem strahu

motri bodočnost. Res, grozeč je molk, ki stiska naša srca k tlom, toda kdor prisluhne, čuje oživljajočo pesem skozi noč: je odmev resnih naukov, ki jih daje Cerkev svojim vernikom v postnih dneh. Ne samo v tvojem verskem življenju, temveč tudi v vsem tvojem ostalem življenjskem udejstvovanju, naj ti bodo vekovite božje resnice merilo in vodilo.

Zavejmo se vsi, kar nas enega rodu biva v Julijski Krajini, z vso

pošteno in možato odkritosrčnostjo, da je naša bodočnost v samozatajevanju in samopremagovanju. Otresimo se glupega zapravljanja in postanimo varčni! Očistimo naša srca vseh malodušnih izgovorov, dajmo slovo breznačelnemu kolebanju za slepilnimi gesli in izkoreninimo iz nas mamljiva načela sebičnosti! Če bomo svojo notranjost tako preobrazili in jo postavili v sveto službo neporušnih resnic, ki tako veličastveno odmevajo iz postnih dni, potem, prijatelji, bomo brez strahu: Tudi nam bo brezil zor vstajenja.

Kaj se godi po svetu?

Še odmevajo po Evropi Mussolinijevi in Stresemannovi govori za stran južnih Tirolcev. Najbolj je vznemirila nekatere kroge v Avstriji Mussolinijeva izjava o meji na Brennerju. Tirolski deželni zbor v Inomestu je takoj poslal vladi na Dunaj posebno pismo, kjer sprašuje ali misli Avstrija v svojo obrambo in za mir v srednji Evropi nastopiti pred Zvezo narodov.

Razburjenje v Avstriji.

»Corriere della Sera« poroča, da so ti glasovi vzbudili veliko hrupa in vznemirjenja po avstrijskih mestih. Fašistovske in nacionalistične avstrijske zveze so začele lepiti plakate z naslovi »Mislite na južno Tirolsko«, »Ne kupujte italijanskega blaga«. Posebno v Gradcu je zavladovalo v začetku tega tedna velikansko ogorčenje. V torek so nalepili plakate, kjer so našteje razne vrste blaga, ki se uvaža v Avstrijo iz naše države. Spodaj pa se bere: »Ne kupite ničesar, kar prihaja iz tistih rok, ki silijo naše brate na južnem Tirolskem, naj se raznarodijo«. Zvečer so se pa vršila velika protestna zborovanja, kjer so nastopale odlične vodilne osebnosti.

Viden znak tega razburjenja in ogorčenega zavzemanja za tirolske Nemce pa je interpelacija socialne demokratske stranke kjer vrašuje ali misli vlada vprašanje južne Tirolske predložiti Zvezi narodov ali ne.

Pomenek med Mussolinijem in avstrijskim poslanikom.

Ta interpelacija, na katero bi moral odgovarjati zvezni kancler v parlamentu bi lahko povzročila nove zapletljave z Italijo; vlada se je bala, da bodo nacionalisti zaglali še večji hrup in tako mesto koristili bratom na Tirolskem, poslabšali odnose med Avstrijo in Italijo. Zato je vlada naročila svojemu poslaniku dr. Eggerju v Rimu, naj obišče italijanskega ministrskega predsednika. V sredo sta se res pomenila avstrijski poslanik in Mussolini. Ta je izjavil, da je s svojimi besedami o brennerski meji hotel le poudariti, da ne bo Italija nikdar dopustila spremembo sedanjih mej. Tudi ne more dovoliti, da bi se avstrijska republika priključila nemški. Vznemirjati pa močna Italija nikakor neče šibke Avstrije, ker ne bo nikdar noben kombatent prekoračil Brenner.

Take izjave so nekoliko pomirile avstrijsko vlado. Sklenila je, da ne pošlje za zdaj nikake spomenice na Zvezo narodov, sicer bi se duhovi v Srednji Evropi še bolj razburjali.

Ramekov govor pred poslanci.

V sredo je odgovarjal avstrijski zvezni kancler Ramek na interpe-

lacijo socialnih demokratov. Povedal je o razgovoru med avstrijskim zastopnikom in Mussolinijem ter o izjavah slednjega. Nato je nadaljeval kakor poroča »Corriere della Sera«: »Sedanja fašistovska vlada ni držala danih obljub o široko-
grudni politiki napram narodnim manjšinam. Po letu 1923. so se v Poadižju, kakor izjavljajo visoki italijanski dostojanstveniki sami, vpeljale take upravne odredbe, ki niso imele drugega namena kot naglo poitalijančiti Nemce v Poadižju. Taki ukrepi so vzbudili povsod koder bivajo Nemci veliko in enodušno ogorčenje. V Italiji se vedno poudarja da se je ta gonja umetno začela. Da, se je začela, toda povzročili so jo ukrepi italijanske vlade za Poadižje.

V Italiji se sprašujejo, zakaj se pa za druge ločene brate tako ne zavzamemo kot za one južno od Brennerja. Jaz odgovarjam, da zato, ker ni v nobeni drugi državi

nemška narodna manjšina podvržena popolnemu raznarodovanju.«

Pomirjevalne izjave.

Potem je zvezni kancler omenjal, da Avstrija seveda ne misli s silo osvoboditi južnih Tirolcev in da se vlada ne strinja z bojkotom proti Italiji. Izjavil je tudi, da vlada ne bo predložila vprašanja pred Zvezo narodov, ker je Mussolini pojasnil svoje besede in ni več vzroka za to. Nato želi, da bi se spet doseglo soglasje obeh držav. »A zato,« pravi, »je potrebno, da piše fašistovsko časopisje v bolj mirni obliki. Če se to ne pomiri, potem tudi ni mogoče zahtevati od našega tiska in našega javnega mnenja, naj bo popolnoma hladnokrvno. Želim pa iz vsega srca, da bi se vsi, kateri so v to poklicani, trudili za skupno dobro obeh narodov in južnih Tirolcev.«

S tem govorom bo menda zaključen besedni boj diplomatov zaradi nemške narodne manjšine. Italijanski listi sicer pripominjajo, da se prav nič ne tresejo pred mogočnim tonom ministra šibke Avstrije in se za to ne brigajo.

Kot zaključek teh bojev povzema »Corriere della Sera« iz dunajske »Neue Freie Presse«: Italija naj se zave, da se ji ni treba prav nič bati mirnih in delavnih 230.000 Nemcev v Poadižju. Italianizacija Poadižja je za kraljevino Italijo brezpotrebna in tudi nasprotuje načelom človečnosti in je vrhu tega še vzrok, da se kalijo dobri odnosi med dvema narodoma.

Pametne in tehtne besede! Naj bi le odmevale križem Evrope, posebej pa v vladnih palačah, koder le preradi kujejo bodočnost narodov brez narodov.

DNEVNE VESTI.

Postni pastirski list.

Naš knezo-nadškof je izdal postni pastirski list. V njem opisuje pomen novega praznika »Kristusa Kralja vsega človeštva«, ki ga je papež razglasil na zadnji dan preteklega leta.

Prav umesten je dandanes opomin iz pastirskega pisma: »Čim bolj ko se ime našega Zveličarja v javnih shodih, političnih zborih in v uradih zamolčuje, tem glasneje ga moramo mi katoličani povdarjati, častiti in njegovo kraljevsko čast in oblast naglašati.«

Osebna vest.

Veleč. g. Pavle Jelovčan, kurat na Livku, je nevarno obolel. Priporoča se g. sobratom in drugim znancem v memento in molitev.

Ne hujskajte zopet!

List »Gazzettino« iz Benetk, ki si je že ob zadnjem vrtojbenskem dogodku priboril sramotno slavo, je v eni zadnjih številk spet napisal, da so zločinske roke oskrunile vojaško pokopališče v Avčah.

Spet je bilo vse na nogah; v vasi oddelek 12 orožnikov s stotnikom iz Gorice, ljudstvo pa vse preplašeno. Kaj je bilo? Na nagrobnem križu poročnika Montanarija, ki je padel na Banjšicah, je bila razbita njegova fotografija na porcelanu. Ljudje pravijo, da je bila porcelanska ploščica vsled dolgega deževja že sama razpočena in so koščki sami odleteli. Včeraj se je pa zvedelo, da je neki preoblečeni orožnik dobil od 12-letnega fantiča izjavo, da je on s svojim tovarišem med

igranjem zadel ploščico s kamenčkom in jo razbil. Tako poroča tudi »Piccolo«. Vendar so orožniki aretirali znanega mladeniča Avgusta Kovačiča in ga odpeljali v Kanal. Preiskali so tudi njegovo stanovanje, toda niso ničesar našli. Zdaj pa pravijo, da je Kovačič pomagal preteptati nekega fašista. Cela vas pa priča, da je bil mladenič v tistem času bil skupaj s prijatelji. Čemu to, se sprašujejo ljudje vsi prestrašeni, da bo sledilo še kaj hujšega. Oblastva opozarjamo, naj nikar zopet ne nasedajo nekaterim hujšakom, da se ljudstvo ne bo brez potrebe razburjalo. Brez tujih rok naj orožništvo dožene, če ima zločin o razbiti pločici kako ozadje, potem naj le kaznuje tiste, ki so krivi.

Naši bratje v Lužicah.

Ob reki Odri na Pruskem živi par stotisoč lužških Slovanov. To so ostanki nekdanih slovanskih rodov, ki so bivali po vsej pruski zemlji do reke Labe na zapadu. Ker so narodna manjšina, se Nemci prav nič ne zmenijo za njih upravičene zahteve. L. 1919. so lužški Slovani poslali odposlance v Ženevo, da poprosijo »Zvezo narodov« za pomoč. Ko so se odposlanci vrnili domov so Nemci vodjo odposlancev vrgli v ječo. Zdaj se bodo naši krvni bratje ob danes nemški reki Odri spet obrnili na »Zvezo narodov«, da jim pomaga do narodnih in jezikovnih pravic.

Odborova seja društva »Skalnica« bo v nedeljo dne 21. februarja t. l. ob 4. pop. v društvenih prostorih, Via Mameli 5. Predsedništvo.

Poroče.

Poročili so se minuli teden v Alojzijeveški kapeli v Gorici vrli društveni odborniki gg. Lavrenčič Franc iz ugledne družine Mežnarjeve na Planini pri Vipavi z gč. Trešvižan Franciško iz Dolenj in Jakob Laharnar iz Straže pri Cerknem z gč. Julko Tušar istotam. Poročal je g. prof. Terčelj. Novoporočenim želimo božjega blagoslova.

Nevednost.

Turinški vseučiliški profesor Fr. Cosentini izdaja v petih jezikih časopis »Vox populi« (Glas narodov), ki naj bi bil nepristransko glasilo o vseh socialnih in političnih pojavih v Evropi. Kljub vsem lepim naslovom pa moli iz raznih člankov grda nacionalistična peta. V eni zadnjih številčk piše o tirolskih Nemcih in se dotika tudi naše narodne manjšine. Bravec pa takoj razbere, da člankar popolnoma nič ne pozna naših razmer, kaj tere povsem po svoje priroja in razlaga. Pravi, da je značilno, da se nismo Juljski Slovani še nič pritožili na mednarodno javnost in govori o številnih fašistovskih škvadrh. Kakšni očitki bi na nas leteli, če bi se zatekli v mednarodno javnost, in kako je s slovenskimi škvadrh, o obeh teh dveh vprašanjih je najbolje, če molčimo in samo pomilujemo nepristranost »Glasa narodov«.

Za upokojence.

Društvo državnih upokojencev za Juljsko Krajino sporoča, da je na njegovo posredovanje vlada podaljšala rok za vložitev rekurzov na računski dvor v Rimu proti dekretu od 23. 10. 1925. Rok je podaljšal do 31. marca. Rekurzi naj se pošljejo društvenemu odvetniku dr. S. Bianchi-ju v Trst, via Torre bianca 27.

Jož, še jih ni koncal

Uboga »Straža«! Posebna tajnika bo morala plačati za »žalujoče ostale«, ki bo zapisaval ogorčene proteste, da jih ni »Straža« omenila v Pisentijevi osmrtnici. Niso bili zadovoljni, da bi »Straža« povedala kar število izpuščenih »žalujočih ostalih«, vsak posamezen z vsemi častmi hoče biti omenjen. Rodo in domoljubna »Edinost« neče več pomagati pri tem narodnem delu, zato mora »Straža« sama poslušati izlive ogorčenja. Pa naj bo; oglašili so se torej še:

Giuseppe Jerkič,

učitelj v Sv. Križu, dopisnik »Nove dobe«, navdušen pristaš Wilfanovih idej o slogi in edinosti, je nav-

duševno pomagal razgnati slovenski občinski svet na Vipavskem.

Andrej Vodopivec

učitelj in snopar iz Dornberga, njegova dni brumni Sokol in edinjaš.

učitelj Zgonik,

v Kojskem, vreden bratec prvega, seve tudi Sokol, potem si je srajco umazal.

učitelj Makovec

na Vogrskem, prej v Grgarju, kjer je se udejstvoval s palico med slovenskimi kmeti ob času volitev, velik agitator proti vinu, silno rad prebira »Edinost«.

Jugoslovanski vojni dolg.

Jugoslovanski finančni minister Stojadinović se je vrnil od pogajanj z Amerikanci domov. Ni pa dosegel posebno rožnatih uspehov. Jugoslavija bo morala plačati ves vojni dolg. Dovolili so ji le pet let odloga, potem pa mora v teku 60 let plačati vse kar je dolžna. Letno bo morala odplačevati po 4 milijone dolarjev ali v sedanji dinarski valuti po 200 milijonov dinarjev. Ni baš malo.

Pouk.

»Piccolo« piše, da je češka vlada pisala svojemu poslaniku v Rimu, naj očiti tam vse tiste, ki so govorili o »tiranskih« postavah na pram narodnim manjšinam v Čehoslovaški, da takih postav na Češkem ni. Mi smo pa tudi dejali, da bi bili zadovoljni s takimi »tiranskimi« odredbami, kakršnim so podvržene nemške narodne manjšine na Češkem.

Dolžno pismo.

Ameriška vlada je odstavila z dnevnega reda senatske zbornice sprejem italijansko-ameriške pogodbe zastran vojnih dolgov. Pravi, da je proti pogodbi v senatu dosti nasprotnikov in da bo to dolžno pismo predložila senatorjem v sprejem, ko se duhovi boli pomirijo.

O »Socialni čitanki«

piše dr. Dolgan v zadnjem »Učiteljskem listu«. Ocenjevalec knjigo hvali in jo priporoča. Ne vemo, kaj pa misli z besedami, da bodo ljudje našli v čitanki »marsikaj dobrega v kljub strankarski tendenci, ki se pojavlja skoraj v vseh člankih«.

Gospod doktor bržkone zamenjuje krščanstvo s strankarstvom; da pa knjigo preveva skozi in skozi pravi krščanski duh radi priznamo in celo trdimo, da je prav to, kar daje veliko vrednost. Res je tudi, da »vključ vsemu razpravljanju v »Soc. čitanki«, še vedno stojimo

pred odprtim socialnim vprašanjem; saj ena knjiga ni še nikjer zla odpravila. Toda dajmo se vsi in tudi g. ocenjevalec ravnati po njenih naukih, pa bo socialno zlo izginilo samo po sebi.

Naš glas v italijanskem slovstvu.

Januarska in februarska številka italijanske slovstvene revije »I nostri Quaderni« objavlja same odlomke iz slovanskega slovstva. Podaja češke, poljske in ruske pisatelje. Od slovenskih pa je prevedenih več novel Ivana Cankarja in našega rojaka Franceta Bevka.

Da smo na jasnem!

»Edinost« od torka odgovarja v dolgovoznem članku na mojo ugovoritev v predzadnji »Gor. Straži«, da ima edinost le v debelo tiskanem naslovu, v dejanjih pa ne. Odgovor me je še bolj potrdil v zavedi, da sem prav domneval. Iz dolgega odgovora, v katerem se dobriša polovica prav nič ne tiče moje zadeve, sem razbral:

1. »Edinost« smatra »da so ostala narodna in nestrankska društva tista, ki so včlanjena v tržaški »Prosveti« in goriški »Zvezi prosvetnih društev.« Torej le brezkrščanska društva so narodna.

2. Vsa ostala društva so strankarska, torej menda nenarodna.

3. »Edinost« zato ni hotela priobiti mojega dopisa, oziroma vabila za prireditev rihenberškega in štajnjskega prosvetnega društva, ker sta ti dve včlanjeni v Prosvetni zvezi, torej sta nenarodni, strankarski.

Klobuk dol pred to modrostjo gospodov, ki imajo visoke šole! Mi

priprosti kmečki ljudje smatramo, da smo narod vsi, ki živimo in se trudimo na grudi naših očetov in ne le gospoda v Trstu. Drugič, da ni naroden le tisti, kateri trobi v en rog s tako zvano edinjaško gosposodo, ki je ustanovila svojo »Zvezo prosvetnih društev« še le davno potem, ko je Prosvetna zveza plovito delala. Prav tako niso narodna le tista društva, katerim da je urednik »Edinosti« to spričevalo, marveč še bolj ona, ki se resno trudijo za prosveto brez javnih plesov po Gorici ali Trstu. Za nas dela narodno tisti, ki hoče nas moralno in gospodarsko utrditi, ne pa tisti, ki sam sebi hvalo poje in deli z visokega dol narodne nauke. Smatramo pa tudi krščansko Prosvetno zvezo ravno zaradi poudarjanja npravnih krščanskih načel za bolj sposobno naš narod v težavah utrditi, kakor pa »Zvezo pr. dr.« in »Edinost«, ki se še besede krščanski izogiblje in smatra krščanstvo in vse kar ne hvali tržaških gospodov za strankarstvo. Zdaj vsaj vemo, da ti pod besedo »narod« in »delo za narod« razumejo le prištaše tržaškega političnega društva in agitacijo in slavospeve na njegove vodje.

Ob koncu pa prosim, ker se mi vsako nadaljnje prerekanje zdi brez potrebe, naj bi nas »Edinost« ne slepila več s svojo dvoreznostjo in naj jasno pove, kaj so njena načela in njeni cilji. Da je pa vsaj malce pokazala svojo barvo pri svoji »narodnosti«, sem tudi zadovoljen.

Vidmar Franc,
Polje, Rihemberk.

GOSPODARSTVO.**Vojna odškodnina.**

Obljubili smo že vojnim oškodovancem da bomo poročali v »Gor. Straži« o določbah novega zakona od 10. januarja 1926. n. 47. Novi zakon nudi vojnim oškodovancem tri ugodnosti.

Prva ugodnost.

Člen 1. določuje predvsem olajšave za hitrejšo rešitev vojnoodškodninskih prošenj, pri katerih se ni mogel doseči konkordat pred uradnikom finance. Stranka ni bila zadovoljna s svoto, ki ji jo je ponudil uradnik. Podpisala je tako konzvati concordato mancato in zato je bila njena vojnoodškodninska prošnja izročena vojno odškodninski komisiji, da jo ta reši. Prošnja pa je čakala rešitve 1, 2 in

3 leta in leži mogoče še danes mirno in vsa zaprašena pri komisiji.

Kaj boš napravil?

Če hočeš, da se Tvoja prošnja v kratkem reši, vložijo prošnjo na tajništvo vojno odškodninske komisije, pri kateri leži sedaj tvoja prošnja, da hočeš doseči poravnavo pred posebnim posredovalcem (Naslov: Al Segretariato della Commissione d'accertamento e liquidazione dei danni di guerra n. pr. in Gorizia.) Posredovalca imenuje finančno ministrstvo. Prošnjo moraš dobro utemeljiti. Vojnoodškodninska komisija izroči tvojo vlogo in vse akte tvoje vojnoodškodninske prošnje finančni intendenci. Finančna intendenca ti na to sporoči, kdaj se bo nahajal dotični uradnik posredovalec na mestu vojno odškodninske komisije, ki bo poizku-

VACLAV BENEŠ - TŘEBÍZSKÝ

**Dve povesti
Karlštejskega vrana**

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.
(Dalje.)

»Ako imate kaj časti, pojdite proti meni z očmi v oči, drug za drugim, a ne zahrbtno kakor tolovajil!«

Namesto odgovora pa so se Žulovcu zakrohotali in, preden se je nadejal, ga je držalo šest močnih rok za rameni in ga vrglo na tla; zvezali so mu roke in noge z jermeni, ki so si jih odpasali hlapci — Kristina je klecala pri vojaku z razpuščenimi lasmi ter si lomila roke nad glavo.

»Kaj s tem le mrtvecem, gospod?« je vprašal nekdo izmed hlapcev.

»Vrzite ga v reko!« je ukazal starejši brat.

»Saj je bil itak brezbožnej!«

»Res je, gospod oskrbnik; malo kdaj smo ga videli v cerkvi, je pri-trjeval hlapec.

»Mojega ljubega očeta v vodo?« je kričnil mladi mož, ki je imel zvezane roke in noge.

»Bog v nebesih jih bo kaznoval za to!«

Lastna kri je klicala proti očetu in bratoma kazen iz neba.

Mladi mož je poskusil raztrgati vezi; toda jermeni so se mu le še bolj zarili v kožo, da je brizgnila kri.

»Bog jih bo za to kaznoval.«

Kristina je že vdrug klicala pravičnega Boga k sodbi proti očetu in bratoma.

Berounka je naglo močneje zašumela, njeni valovi so pljusknili pod vrbo in mladi mož je zakričal na vse grlo, iz iskrene sinovske duše: »Moj dragi oče!«

»Kmalu — boš čul — kako jih bo Bog kaznoval!«

Kristina je že vtretjič klicala božjo kazen, brata pa sta se zakrohotala, da je celo hlapce obšla groza, kakor da jim nekdo sega na grlo.

Prav tedaj je stoletni vran strašno zakrakal nad njihovimi glavami in gospod oskrbnik je jezno siknil: »Črna pošast, takoj jutri dobiš svoje plačilo!«

Mladega Žulovca so zadeli hlapci na ramo, gospod Blasius in mlajši sin sta zajahala konja, starejši pa je prijel hčerko dvorljivo pod pazduho.

»Če ti je bil dober metlarjev sin, čednostna sestra, se menda ne boš branila brata? — Že dolgo se nisva

videla. — Le nikar se mi ne iztrguj! — Če si v mraku sedela s fanti, se vendar ne boš sramovala brata! — Kdo bi si bil mislil kaj takega o naši Kristini? — Še govoriti ni znala? — Niti v oči pogledati si ni upala moškemu! Sedaj pa sedi z njim roko v roki in oči v oči!«

Kristini sta pri teh bratovih besedah zagoreli lici, v glavi se ji je vrtelo, noge so se ji šibile in oči niso videle niti za korak pred seboj. Baklje so svetile jasneje in jasneje. Že davno ni videla svojih bratov; toda take razuzdanosti bi se ne bila nikoli nadejala.

Ko so v Budnjanih videli žar skozi okna, so se križali in jadikovali: »Bog z nami! — Zopet čudno znamenje!«

In tale zarja je bila res čudno znamenje!

Gospod oskrbnik je jahal in ni izpregovoril besede. Tudi na vprašanja mlajšega sina ni vedel odgovora. Strašni naklepi so se mu podili po glavi. Vsa njegova hinavska duša je zadivjala proti otroku, ki je po njegovem mnenju tako kruto kršil četrto božjo zapoved. Je že tako od vekomaj, da so strogi opominjevalci proti samim sebi najbolj prizanesljivi.

Mladega Žulovca so vrgli v ječo v ogromnem četverostranem stolpu, kjer je baje za kralja Vavla

često opravljal krvnik svoj strašni posel. Kristino je oče lastnoročno zaklenil v njeno spalnico, ki je imela zamrežena okna. In ko se je prepiral, da stoji pred ječo pri vratih, z železom obitih, straža, je sedel s sinovoma k večerji. Toda tako nemirno že dolgo niso sedeli za mizo. Vsak hip je zažvenketalo okno, včasih, kakor da je kdo s prstom potrkal na šipo, včasih tako, kakor če v temni noči budi sosed sosed, da gori v vasi.

»To je veter očel!« je rekel starejši sin.

»Zunaj se niti stebelce ne giblje!« je ugovarjal mlajši.

In komaj so sedli za mizo, že so čuli, kakor da je nekdo s petjo udaril po oknu.

Vsi trije Sektatorji so hiteli k oknu, da se prepričajo, kaj je to.

Toda povsod je bilo tiho kakor v grobu, niti korakov nočne straže ni bilo slišati, kakor da so najbolj mirni časi in človek lahko brez skrbi zadremlje pri odprtih vratih.

Potem so imeli nekaj časa mir.

»Kaj z njim, sinova moja? — Karlštejn ima še vedno sodno pravo in jaz sem sodnik nad življenjem in smrtjo v vsem tukajšnjem okraju. Vidva pa poneseta v Praško poročilo, da so tukaj ujeli švedskega ogleduha in so ga na Karlštejnu justificirali.«

sil doseči s teboj poravnavo — konkordat. Če dosežeš s tem posredovalcem poravnavo, je prav; če pa ne boš mogel tudi tu uspeti, potem bo o tvoji prošnji končno sklepala ponovno vojno — odškodninska komisija. Konkordat, ki ga skleneš s posredovalcem je končnoveljavni; od dneva, ko si podpisal konkordat pred tem posredovalcem, ne boš več plačeval obresti od predujmov, ki si jih prejel na račun vojne odškodnine; vojna odškodnina, ki se je določila potem posredovalca se tudi prej izplača ko druga.

Rekvizicije in novi zakon.

Znano je vojnim oškodovancem, da je bil do sedaj pooblaščen izplačevati predujme na račun avstrijski rekviziciji finančni minister. Novi zakon pa določuje v členu 11, da bodo v bodočnosti določevali te predujme finančni uradi sami ali pa okrajne vojno — odškodninske komisije, ko gre za sorne vojno — odškodninske prošnje. To oblast pa imajo finančni uradi in komisije samo tedaj, če ne presega rekvizicijske prijave 5000 lir predvojnih pri stavbah in 10.000 lir pri drugih vojnih škodah.

Do 31. marca.

Opozarjamo vojne oškodovance tudi na to, da je bil rok za vlaganje prošenj na račun rekvizicij podaljšan do 31. marca 1926.

Obnovitvena dela državnih tehničnih oddelkov.

Vojnim oškodovancem je dobro znan zakon od 24. avgusta 1921. Proti temu zakonu so se borili vojni oškodovanci takrat, ko so imeli skupni vojno — odškodninski odbor v Gorici, ki je branil njihove pravice. Zakon določuje, kako bodo morali vojni oškodovanci odplačevati državi dolg za obnovitvena dela, ki so jih izvršili državni tehnični oddelki (genio militare, dipartimento tecnico itd.) Novi zakon pa določuje, da ne bodo vojni oškodovanci plačali ničesar državi zaradi povišanja kupne vrednosti stavbe (valore venale) če ne presega vsi obnovitveni stroški lir 3000. To je prav majna ugodnost, ki jo nudi novi zakon vojnim oškodovancem; omenili smo jo samo radi točnosti.

Tajništvo Kmečke — delavske zveze v Gorici.

Kaj je novega na deželi?

Vrtojba.

Pri nas v Vrtojbi se je bolezen, hvala Bogu, precej ukrotila. Tu pa tam še kdo na novo oboli, a ne zgodi se to več v tolikem številu kakor preteklo tedne. Glavobol, kašelj in ošpice polagoma izginjajo in z njimi vred tudi lončki s čaji in drugimi zdravili. K temu zboljšanju je najbrž veliko pripomoglo ljubo solnce, ki nam je tako lepo sijalo par dni. Veseli so ga bili zdravi in okrevajoči. Posebno na pustni torek je bil lep, solnčen dan. Vaška mladina ga je lahko izrabila za pustno veselje in zabavo. Nekateri domači fantje so hodili po stari šegi »frhtat«. No mi jim tega ne zamerimo, ker so se dokaj dostojno vedli. Samo eden med njimi, največji »pust bj...« se je pa v neki hiši zelo neokusno obnašal. Rečemo mu samo: če ne zna biti dostojen, naj gre svoje nevšečnosti prodajat kam drugam. Pika!

Renče.

Prosv. društvo »Iskra« priredi dne 28. t. m. prvo svojo veselico. Na sporedu je več pevskih točk, deklamacij in Fr. Riharja igrokaz v treh dejanjih: »Fernando strah Austrije«. Natančnejši spored objavimo prihodnjic. Ker je ta naša prireditev prva, pričakujemo, da nas posetijo tudi najbolj oddaljene vasi; posebno se obračamo na vsa prosv. društva, da nam priskočijo na pomoč in obenem prosimo, da bi ta dan ne prirejala nikakih prireditev. Odbor.

Vitovlje.

Ker smo skoro uro hoda oddaljeni od šole v Oseku, so se naši očete pred več leti trudili, da so dobili enorazredno ljudsko šolo. Kolika dobrota je bila ta za naše malčke, lahko vsak ve. Iz kakšnega vzroka se je pa v tekočem šolskem letu vkinil pouk, nismo še na jasnem. Slišali smo namreč, da je v pretečenem letu enkrat obč. odbor sklenil, da naj se ena učna moč odstrani iz Oseka. To se je tudi zgodilo, a nadomestili so jo z našo učno močjo. Gospodje! Zavedamo se sicer, da v političnem oziru vidite dalje v bodočnost kakor mi, toda spoštovanj si pa s takim ravnanjem ne boste pridobili. — Kaj pa naše občinske poti? Mi kmalu ne bomo več mogli rabiti vozov, ampak si bomo morali nabaviti tovorno žvino, tako da bomo zdržnili za stoletja nazaj v Krpanove čase. Že več kot leto dni se bavi občinski odbor s to zadevo, a pot je vedno slabša. Razdelili so sedaj popravljanje na posamezne frakcije, pa reči moramo, da to ni pravično. Po ravnem je popravljanje

seveda lahko in ga tudi ni toliko, »Podgorci« naj pa popravljajo njihovo pot, — ki sicer že ni več pot, ampak potok —, kakor hočejo. Prosim, ne sklenajte samo v lastno korist, ampak zavedajte se, da smo tudi mi davkoplačevalci, katerim gre enaka pravica kakor vam! Za danes pika, pa še drugič kaj.

Tolmin.

Predpust je potekel deloma v znamenju raznih »običajnih« plesov, deloma raznih prireditev. Rok je bilo letos okrog šest. Za ples se je še zmeraj dovolj kredita. Enkrat bi lahko že nehale tiste neumne pustne šeme, ki se norčujejo iz Boga in Cerkve. Včasih so se lovile okrog cerkve, sedaj si ne upajo več toliko. So pač znamenje neke zelo visoke kulture. Nekaj novega smo videli letos. Napredni dijaki so se spravili v maskah okrog ter so pobirali darove v raznih oblikah. Naši so pa raje priredili lepo uspelo komedijo Nušičevo: »Navaden človek«. Nismo sicer veliko trobentali, vendar se je še zmeraj bolj slišalo, kot kaka napredna nozavna. V kratkem času si nismo mogli želeli boljšega. Le tako naprej! Zadovoljstvo vseh je najlepše plačilo za trud. Doljani so sami imeli svojo pustno prireditev, »Prosvetno okrožje« pa s sodelovanjem društev tudi svoje. Znamo biti veseli tudi na pošten način. Skromno, a pristrčno, čeprav se je nekdo izrazil, da se vrše naše zabave v znamenju uboštva. Kdor ljubi ljudstvo, ljubi tudi priprostost njegovo in jo ne prezira.

Zatolmin.

Vzorni bivši predsednik našega Izobraževalnega društva in bivši predsednik tolminskega Prosvetnega okrožja Anton Janež po domače Kovačev se je dne 10. t. m. poročil s članico Izobraževalnega društva gdč. Jožefo Kragelj iz odlične Petrinove družine. Idealnemu ženinu iskreno častitamo v imenu društva in okrožja z vročo željo, da bi mu vedno sijalo solnce sreče v novem stanu!

Iz Čadrga — Tolmina.

Da bo moj nedeljski izlet v naše gore tako klavrn v ozirom na vreme, si nisem mislil, nisem pa tudi upal, da bom potno torbo tako napolnil z novostimi, da bo še za par števil »Gor. Straže«. Ko sem vračajoč se v vlak potožil dobremu prijatelju iz šolskih klopi, da sem mislil, da pleše in nori samo mesto, mi je potožil in rekel: »Tudi jaz sem tako mislil, a po svoji dolgotrajni skušnji v Tolminu in v Gorah sem spoznal, da ne zaostajajo ne v pijači in ne v raznih norostih.«

»Poglej,« mi pravi, »koliko plesov — in celo v čitalnicah — se vrši samo v Tolminu in okolici. Ali res ni mogoče kulturne napredek brez plesa?! Gotovo si slišal, ko si govoril z našimi Čadrgani, kako so vsi resni možje in matere žalostne. Bilo je eno preteklih nedelj. Fantje so priredili ples v Čadrgu, seveda proti volji staršev in večine. Pa se pridružijo naši hribovski vzgojitelji, kar štirje in rajajo na plesu. Misli na pohujšanje otrok in vseh dobrih! Pa potem govori v društvu o dobrem in lepem, če ti vse pokvari taki.« Opomnil sem mladega tovariša, naj mu ne pada pogum, saj vendar večina ni taka; povsod se dobe sicer tudi taki, katerim je resnični napredek deveta briga ter jim je glavno da strežejo svojemu poštenju, a niso spoštovani in vpoštovani. Videl sem, da mi je bil mladi delavec hvaležen za lepo besedo in ne bo klonil tilnika pred slabim. Hribolazec.

Ljubinj.

Med zanimivejšje podatke iz naše vasi moramo šteti dejstvo, da je v naši občini še okrog 40 posestnikov, ki niso vknjiženi na svoja zemljišča. Upamo, da v kratkem stvar uredimo in sicer s čim manjšimi stroški. — Pretekli mesec smo položili k večnemu počitku Antona Kragelja ki je bil zadnji poročen v naši stari ljubinski cerkvi. Večni pokoj njegovi duši! — Najstarejši mož obsežne tolminske fare, star 93 let, je naš Čajbar. — Dne 10. t. m. se je poročil Andrej Kavčič vulgo Krumpcov z gdč. Valerijo Gorjanovo, uradnico na tolminskem županstvu. Bilo srečno!

Dolgoletna članica našega Bralnega društva gdč. Kristina Kavčič, vulgo Rutarjeva, se je poročila dne 3. t. m. v sosednji Poljubini. Kakor njen brat, ki že sedmo leto predseduje našemu društvu in se zanje žrtvuje, tako je tudi imenovana bila vedno v prvih vrstah, vnetja za izobrazbo, vnetja za prospeh društva. Posebno pa je bomo pogrešali kot izvrstno pevko. Pristrčni poslovilni večer, kjer so se vrstile častitke, voščila, deklamacije, pesmice in tudi skromni spominček. Je svedok, kako draga nam je bila imenovana članica. Pristrčno častitamo! Sedlo.

V soboto dne 13. t. m. se je poročila Pavlina Lazar iz Sedla z Lenartom Meneghini posestnikom iz Nem (Nimis). Civilno poroko je izvršil nevestin oče, župan, potem je sledila cerkvena s sv. mašo in lepim petjem. Skoraj vsa vas se je vdeležila poročne sv. maše. Nevesta je iz dobre hiše in je prišla k dobri ljudem. Novoporočencema želimo v novem stanu obilo sreče in božjega blagoslova! — Iz naše duhovnije je bilo nekaj slučajev nagle smrti. Že lani je nagloma umrl na Koroškem po opravljeni svetoviškarski božji poti Andrej Kramar iz Sedla, miroljuben in priljubljen posestnik ter dober družinski oče, po katerem nevtolažljivo žaluje vsa družina z materjo in otročiči. Z njim delijo žalost vsi sočutni občinarji. Letos je pa dne 12. januarja umrl nagle smrti Mihael Čuš iz Sedla, samskega stanu, skromnega in tihega značaja in dne 5. februarja je isto tako nagloma izdihnil svojo dušo Franc Kracina, stari oče v Stanoviščih, ki ni samo v adventu in o velikonočnem času pristopal k sv. zakramentom temveč tudi o drugih priložnostih, tako tudi letos okoli praznika presv. Imena Jezusovega. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, nas pa varuj nagle in nepredvidene smrti!

Log pod Mangartom.

Spet je oživelo društveno življenje v naši zagorski vasi. Kljub zaposelnosti večine članov društva v tuk. rudniku so priredili v nedeljo dne 7. svečana veselico, katera nas je vsestransko zadovoljila. Vsa čast igralcem, ki so docela ugodno rešili svoje vloge, kakor tudi bari-

tonistu, ki je tako dobro podal kplet »župana«. Posebno pozornost je pa vzbudilo petje, ki nam je pokazalo, da gojimo v našem kraju res požrtvovalnost za kaj lepega in naprednega. Mladina le tako naprej! Upamo, da nas boste v kratkem zopet razveselili s kakšno prireditvijo. Poslušalec.

Iz Bistriške doline.

Prejeli smo s priprosto kmetsko roko pisan naslednji dopis: »V petek 22. januarja t. l. zaslišali smo ob 6. uri zvečer veliki zvon iz zvonika naše trnovske fare. Povpraševali smo se, kaj neki to zvonjenje pomeni. Slutili smo, da mora biti nekaj izvanrednega v Trnovem. To nas je jako vznemirjalo. Tudi mene je to jako skrbelo. Res, kmalu smo zvedeli, da je umrl naš preljubi dekan g. dr. Jožef Kržišnik. Ta vest nas je vse pretresla, pa tudi celo faro in celo pokrajino. Želim napisati par vrstic v spomin našemu dobremu in preskrbnemu očetu. Zahvaljujemo se mu za vsa njegova dobra dela in opomine. Naš prečastiti g. dekan je bil zvest svojemu duhovskemu poklicu. Ustanovil je razne bratovščine in Marijino družbo za dekleta in mladeniče. Imel je dosti truda z nami in za zveličanje naših duš. Naj mu ljubi Bog povrne z večnim plačilom v nebesih za vso njegovo požrtvovalnost. Daj Bog, da bi tudi mi enkrat k njemu prišli. Blagoslovljena bodi njegova domovina ter želimo, da bi nam še mnogo takih junakov rodila in jih naši fari naklonila, kakor je bil naš pokojni g. dekan. Potolažena bodi njegova mati mila, ki ga je za ta stan izmolila.« E. G.

Opomba ured. Iz celega pisma zveni globoka hvaležnost našega ljudstva do svojih kulturnih voditeljev in duhovnih dobrotnikov. Tudi mi želimo da bi Previdnost božja kaj kmalu naklonila veliki trnovski fari dr. Kržišniku vrednega naslednika!

Sp. Idrija.

Malokdaj se z naše prelube fare oglasimo v cenjeni »Goriški Straži«. Da pa zunanji svet ne bo mislil, da cela občina spi, evo vam najnovejših vesti.

Naša »Katoliška prosveta« tudi zdaj po vojni kaj živahno deluje. Priredila je že lepo število predstav v splošno zadovoljnost občinstva. Tudi letos smo imeli — rilično nasmejati se predpustni burki »Povišana najemščina« v 4. dejanjih, ki jo je društvo priredilo dne 1. in 2. februarja. Igra je v splošnem dobro izpadla v zadovoljnost gledalcev. Le radi godbe med posameznimi odmori ni bilo prav nič preskrbljeno. Ako slabo vreme ovira godbo, da ne more iz Idrije, k nam bi bil že čas, da pokaže domači tamburaški zbor, koliko že zna udarjati na strune. »Katol. prosveta« ima tudi bogato in dobro urejeno knjižnico katero njeni člani prav pridno obiskujejo. Vrše se redni tedenski večeri, ki so zelo živahni. Poslovilni večer je društvo priredilo svojem članu Valentinu Peternelju in članici Mariji Sinkovec dne 2. t. m. za vstop v zakonski stan. Mlademu paru prav obilo sreče! — 8 porok se je završilo pri nas letošnji predpust, dasiravno ni bil najdaljši letos. — Dokaz, da deluje pri nas tudi »Gasilno društvo« je bil ples, ki ga je priredilo dne 2. t. m. na svečnico zvečer pri g. Ant. Svetličiču.

Iz širokega sveta.

Za velike reči gre.

Na Turškem ne sme nihče več nositi starih narodnih pokrival-fesov, ampak klobuke. Novi turški poglavar Kemal paša izvaja svojo postavbo z vso strogostjo. Sodišče v Angori je pred par dnevi obsodilo na smrt dva Turčina, ki si nista hotela kupiti klobukov.

V Avstraliji gori.

V osrednji Avstraliji so se vneli že pred par dnevi širni pragozdi. Plamen se vedno bolj širi in vpeleli vse kar obliže. Dosti naselbin je že vničenih. Reka beguncev pred plameni vedno bolj narašča. Na gašenje niti ne morejo misliti.

Zdrava in krepka družina.

Padanje rojstev zelo skrbi francosko vlado. Že več let razpisuje lepe nagrade za tiste družine, ki imajo dosti otrok. Pred kratkim je bila nagrajena družina Bernard di Lilla. V 20 letih se je število njenih članov pomnožilo od 489 na 983. Prvi prednik te rodbine sega nazaj v leto 1700. Ta je imel 9 otrok. Vsak izmed potomcev je imel povprečno po 10 otrok; dosti pa jih je imelo tudi po 15. Tako zdravih korenin ni zlepa več v našnjih časih.

Turški turbani v Parizu.

Kemal paša je dal objaviti ostre postave proti tistim, ki bi še nosili fese. V Prizu je pa prav narobe. Tam je pa moda dala postavo, da morajo elegantni gospodje in dame nositi modre turbane. Modre glave, modre glave jim je treba!

Zdaj jih bomo pa prali.

Amerikanec Ralph je prišel na prav potrebno misel. Izumil je namreč stroj za pranje bankovcev. V Washingtonu že imajo tak stroj. Obenem s pranjem se vniči tudi številni bacili, ki se nahajajo na bankovcih. Madžari so raje kar nove tiskali kot da bi stare prali.

Metuzalem.

V Carigradu živi star Turek. Ima že 150 let. Da bi na stara leta ne trpel pomanjkanja, so ga postavili za vratarja pri mestni hiši.

Amerika v Evropi.

Zadnje čase so začeli tudi v Evropi zidati po ameriškem vzgledu visoke stavbe-nebotičnike. V Berlinu zidajo 140 metrov visoko hišo, ki bo imela 16 nadstropij.

60° pod ničlo.

Pri nas je, hvala Bogu, mraz že nekaj odjenjal. Ne pa še drugod. Na Švedskem je živo srebro zlezlo na 60 stopinj pod ničlo. Hu!

Na potu v prognanstvo.

Zadnjič smo pisali o vojaški revoluciji na Portugalskem. Zdaj poročajo iz Lizbone, da je odplul po Atlantskem oceanu parnik, ki pelje v pregnanstvo na Azore vse voditelje revolucije.

Dvojnik.

V Ženevi je umrl 62-letni dniar. Mrtvega so našli poleg skrinje, v kateri je bilo bankovcev za ka-

kih 300.000 frankov. Ko so preiskovali njegovo življenje, je prišlo na dan, da se je prav ta mož, ki je umrl sam brez duhovnika in zdravnik, vozil ponoči oblečen kot bogat gizdalin v nočna zabavišča. Tam je kar s pestjo razsiral denar.

Za oporoko gre.

Dne 28. I. 1923 je umrl generalni tajnik Trboveljske premogokopne družbe dr. Moritz Weiss, ki je bil v industrijskih krogih zelo znana in uplivna oseba. Njegovi dediči — žena in otroci — prosijo zdaj po časopisih, naj se javi dotični, ki ima v varstvu pokojnikovo oporoko. Oni so sicer v posesti ključev neke blagajne, v kateri naj bi bila oporoka shranjena, toda kje je ta blagajna, — tega ne vedo.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. g. župnik Ivan Mozetič, Ravne 10 L; o priliki srebrne poroke Andreja in Marije Miljavec v Grgarju št. 28 — nabrali gostje 20 L; pri poroki Alojzija Rusjana v Biljah nabrali 43 L. — Srčna hvala in na mnoga leta!

Za Alojzijevešče: Gospa L. M. 50 lir. — Srčna hvala!

Listnica uredništva.

Društvenik, Livek: Ker je dopis brez podpisa, ga ne moremo priobčiti. Če je pustni dogodek, katerega opisujete resničen, ga tudi mi ostro obsojamo.

Valuta.

Dne 18. februarja si dobil:

za 100 franc. frankov	90.25 do 90.75	Lir
za 100 belg. frankov	112.25 do 112.75	Lir
za 100 švic. frankov	477.— do 479.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	73.20 do 73.70	Lir
za 100 dinarjev	43.60 do 43.90	Lir
za 1 šterling	120.55 do 120.65	Lir
za 1 dolar	24.70 do 24.85	Lir
Novci po 20 frankov	94.— do 97.—	Lir
za 100 avst. kron	0.0347 do 0.0351	Lir

Benečijske obveznice 68.40.

Izjava*).

Podpisani izjavljam tem potom, da nisem plačnik za dolgove, ki bi jih naredila moja soproga Ana Bravničar.

Tolmin 18. februarja 1926.

Josip Bravničar,
klepar

Tolmin 122.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

ŽUPANSTVO BATE.

Razpisana je služba začasnega občinskega tajnika. Plača po dogovoru. Zahteva se znanje slovensčine poleg uradnega jezika!

Priglasiti se je z morebitnimi dokumenti do konca februarja t. l.
Župan: Pisk.

Žitočistilnik, skoraj nov in malo rabljen je naprodaj v društvu »Čistalnice« na Ponikvah. Natančneje pojasnilo da imenovano društvo.

Trgovski pomočnik, prva moč, že sam lastnik sprejme službo tudi na deželi. Naslov pove uprava lista.

Gospodične! Slovensko podjetje v Gorici išče popolnoma samostojne in perfekte korespondentke. Samo prima reference na upravo lista. Neupoštevane prošnje s prilogami se rekomandirano vrnejo. Sifra „Ženska moč“.

Lloyd Sabaud.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 2. marca 1926.
»Conte Biancamano« 10. 3. 1926.
Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Maria« 12. 3. 1926.
»Tomaso di Savoia« 24. 3. 1926.
»Conte Verde« 31. marca 1926.
Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh;

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 15. marca 1926.
Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik
F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Zgubljeno. Neka oseba je zgubila v soboto dne 13. t. m. od Korana do državne železnice listnico s 600 šilingi. Pošten najditelj je naprošen, da jo odda upravi našega lista proti postavni nagradi.

MNOGO POSESTEV IN HIŠ

manjših in večjih v županiji Banjaluka prodaja se pod jako ugodnimi pogoji. — Točne podatke daje:

MORAVA

bank. agent. in komis. družba,
Banjaluka = Kralja Alfonza ul.

Kanarčke pristne (Harzseifert, Edelroller) izvrstne pevce; samice za pleme prodam. Sv. Peter pri Gorici, Vertobjenska cesta 199.

Semena: Domača črna triletna detelja; lucerna, trava mešanica z deteljo, krmilna pesa nemška „Mamuth“ in „Eckendorff“ čebulček, in vsa semena dobite v trgovini

Josipa Muniha - Sv. Lucija

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini števil. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **Dr. A. DE FIORI**

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

LUDOVİK ZOTTER

Obče, znani brivec in vlasuljar

v Gorici na Travniku, nasproti vodnjaku, št. 17.

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi. V zalogi ima vlasulje krep, mastik itd. priprave šminkanje po zmernih cenah.

Poseben salon za ženske. Izvrši se strižanje na bubikopf in garçon, onduliranje, pranje na Shampoing i. t. d. i. t. d.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d. i. t. d. Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje

Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH
GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

Zahvala.

O priliki bridke izgube naše ljubljene mamice

Karoline Butkovič r. Belinger

smo prejeli preštevne izraze dobrohotnosti in sočutja. Prav iskreno zahvalo smo dolžni predvsem: č. g. župniku A. Martelancu s Proseka, ki je našo mamico tolažil v boleznih in ob smrti, ji govoril v slovo in jo spremljal na zadnji poti v Sovodnje, č. g. dekanu Grbcu in ostali č. duhovščini za spremstvo in molitve, č. g. vikarju Angelu Čargu v Sovodnjah za pogrebni obred, domačemu učitelstvu in šolski mladini za izkazano sožalje, g. Goriupu in družini s Proseka za zadnji pozdrav v prelepem šopku „Prosvetnemu društvu“ iz Zgonika za krasen venec, cerkvenim pevcem v Zgoniku za ganljive žalostinke in vsem faranom, prijateljem in znancem, ki so v tolikem številu počastili spomin ranjke mame. Bog naj stoterno poplača!

Zgonik-Sovodnje.

Družina Butkovič.

ZAHVALA.

Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja povodom bridke izgube ljubega brata

Filipiča Lovrenca

izrekam tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem onim, ki so v tako obilnem številu spremili pokojnika k večnemu počitku.

Zahvaljujem se tudi društvu za podarjeni venec.

Vsem najiskrenjša zahvala.

V Sv. Mavru, dne 17. februarja 1926.

Filipič Franc, brat

Bone Marija r. Filipič, sestra

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzní in ostali bančni posli.